

[Gerda Mundt.]

vil kunne udfolde sig ved private Institutioner end ved Statsinstitutioner. Af denne Grund og flere andre Grunde staaer vi Vagt netop om de private Institutioner af denne Art. Folkeskoleseminariet gaar i sine Virkninger ud over det hele Land, fordi der der uddannes Lærere og Lærereinder, som netop har denne Skoles Præg. Efter hvad der er blevet os meddelt i Udvalget, er det ogsaa tydeligt, at man ud over Landet sætter Pris paa de Lærere og Lærereinder, som er uddannet paa Th. Langs Folkeskoleseminarium. Det ses allerbedst derfor, at der er meget faa ledige af dem, som er uddannet der; der er kun 12 ledige af de 144, som i de sidste 10 Aar er dimitterede derfra.

Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa — det beder jeg Ministeren betænke —, at Frøken Langs Seminarium er det eneste Seminarium her i Landet, som i Øjeblikket ledes af en Kvinde, en Kvinde, som er anerkendt af alle og staaer med fuld Uddannelse.

Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at faa Flertallet inden for Udvalget, og altsaa Flertallet her i Salen, til at forstaa, at man ikke bør nedlægge Th. Langs Folkeskoleseminarium. Jeg har det Haab, at det bedre vil forstaaes i Landstinget. Spørger man Skolen om dens egen Opfattelse, siger den selv, at det vil betyde en Katastrofe, hvis man skal nedlægge Seminariet, for saa er hele Institutionen truet. Den højtærede Undervisningsminister talte om, at det kun drejede sig om at afskære en enkelt Gren; jeg vil bestemt holde paa, at det er ikke en enkelt Gren, men Hovedstammen af Th. Langs Institution, det her drejer sig om, og derfor tror jeg, det havde været bedre, om denne Del af Lovforslaget ikke var kommet med.

Undervisningsministeren (Borghjerg):

Hvad jeg og de ærede Ordførere har sagt om Stillingen til Privatseminarierne, behøver vi ikke at gentage; det vilde kun blive Gentagelser, hvis jeg nu yderligere skulde gaa ind paa den ærede sidste Talers (Gerda Mundt) Udtalelser. I Virkeligheden har jeg og de ærede Ordførere svaret paa det alt sammen, ogsaa paa Spørgsmaalet om, hvorledes Institutionen Th. Lang vil staa i Fremtiden, og at gentage det Gang paa Gang fører ikke til noget.

Imidlertid var der i den sidste ærede Talers Foredrag en enkelt Bemærkning, jeg vil sige et Par Ord om, det er om Stillingen til Københavns Kommune. Det

ærede Medlem Frøken Gerda Mundt mente, at vi skulde have forhandlet med Københavns Kommune forinden Lovforslagets Fremsættelse. Sagen forholder sig saaledes, at Københavns Kommune havde Planer paa længere Sigt, 3—4 Aar, maaske lidt mere, om en Omordning af sine Skoleforhold, hvorved det blev umuligt at opretholde en Øvelsesskole ved Femmers Seminarium; saa havde man Planer om Blaagaards Seminarium og en Øvelsesskole der o. s. v. Det var imidlertid ikke Københavns Skolevæsens Mening, at der skulde noget frem om det, og vi anede intet derom i Ministeriet. Da Ministeriets Forslag fremkom, var Københavns Kommunes Skolevæsen naturligvis nødt til at sige, hvilke Fremtidsplaner man havde. Det viste sig at være dem, vi kender nu. Det ærede Medlem og det ærede Medlems Parti bøjer sig for den Kendsgerning, at en Kommune faktisk kan nedlægge et Privatseminarium ved at unddrage Seminariet de Børn, der er nødvendige. Men saa er der dog vist ingen Grund til at være alt for forarget over, at Staten, Regering og Rigsdag, stiller sig særdeles hensynsfuldt over for Seminarierne ved dette Lovforslags Gennemførelse, særdeles hensynsfuldt over for det Privatseminarium, der nu rammes, men hvor Institutionen kan fortsætte under en udmærket Ledelse, hvor der gives Erstatning i den By, hvor der i Forvejen er et Seminarium, at man gennemfører et Lovforslag, som i høj Grad hjælper alle Danmarks Privatseminarier — det er nemlig Sagen. Ved det Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlem og hendes Parti staaer, lægger man i Virkeligheden en Byrde, en Tynge, en Uro og en Usikkerhed paa alle Privatseminarierne her i Landet. Man bøjer sig for den Kendsgerning, at Københavns Kommune kan bringe et Privatseminarium til Ophør; det godkender man, men man er ganske blind for de Fordele, som dette Lovforslags Gennemførelse i Virkeligheden byder alle Landets Privatseminarier. Derfor siger jeg: Det ærede Medlems og hendes Partis Standpunkt i denne Sag er i Virkeligheden nærmest fjendtligt — ikke bevidst og ikke tænkt, men i sine Resultater praktisk taget fjendtligt — over for Privatseminarieinstitutionen her i Landet, medens det Lovforslag, der nu har Udsigt til at blive gennemført, er venligt, saa venligt, som Forholdene overhovedet muliggør det.

Formanden: Det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt har Ordet for en kort Bemærkning.